

om, at den vil blive bedre end sidste Aars Høst. Naar der er Forskel paa det ærede Medlems og min Bedømmelse af Stillingen, skyldes det altsaa ikke en Forskel i Graden af vor Bekymring eller Ængstelse eller Haab, men det ligger i den forskellige Bedømmelse af, hvad der er det nødvendige, og i saa Henseende peger det ærede Medlem ud fra vanemæssige Betragtninger paa Flæsket og Smørret, medens jeg ud fra, hvad Kendsgerninger og videnskabelige Undersøgelser har fastslaaet, maa hævde, at Brødet og Grynene maa være langt overvejende ved Afgørelsen af, hvorledes Folkets Ernæring skal gennemføres. Naar man har Valget imellem Svin og Korn til Mennesket, maa man frigøre sig for den vanemæssige Betragtning af Svinenes Betydning, og de Lande, der ikke har forstaaet dette tilstrækkeligt, har maattet betale dyrt, hvad de i saa Henseende har foretaget sig. Vi bør lære af, hvad der er sket i de sidste 4—5 Aar i Verden, og ud herfra maa vi lægge Hovedvægten paa Brødet og Grynene, naar det drejer sig om selve Grundlaget for Befolkningens Ernæring. Dernæst har jeg kun i Almindelighed gjort den Bemærkning til det ærede Medlem, at det Procenttal, som han fremhævede, da han havde udviklet sine Bekymringer, ikke begrundede disse, idet det nævnte Procenttal tværtimod maatte angive, at Udsigten til at fastholde Smørrationeringen var tilstrækkelig stor. Tallet var nemlig det samme som det, man har regnet med ved den nuværende Rationering.

Til sidst vil jeg kun tilføje, at da det ærede Medlem og jeg er saa enige om, at den kommende Høst er afgørende for Befolkningens Ernæringsvilkaar, er min endelige Stilling til Lovforslaget denne: Naar jeg trods alle Betæneligheder med Tilfredshed ser det vedtaget her i Tinget, beror det paa den Grundopfattelse, at vi maa lægge Betingelserne for ikke at komme til at ødelægge noget med Hensyn til den kommende Høst saa godt til Rette som muligt. Dertil hører ogsaa Nødvendigheden af i Tide at faa gennemført en Kornlov. Jeg haaber derfor, at den Enighed, som om lidt vil manifestere sig ved Afstemningen, vil være tilstrækkelig stærk til i den korte Tid, der er levnet os, at sikre for Landet Vedtagelsen af den Kornlov, som danner Udgangspunktet for den kommende skæbnesvangre Høst.

Jørgen Jensen: Den højtærede Ministers Karakteristik af Forskellen i Opfat-

telse mellem Ministeren og mig var ikke rigtig. Ministeren sagde, at jeg stillede i første Række det vanemæssige: Smør, Flæsk og Fædstoffer. Det er imidlertid ikke rigtig. Jeg indrømmer, hvad jeg ogsaa har givet Udtryk, at i første Række staar Brødet. Det er vor Opfattelse, og vi har vist i Gerning, at det vil vi være med til at skaffe. Mine Betæneligheder refererer sig kun til, at der overhovedet intet Flæsk bliver, og der er jo ogsaa fra anden Side udtalt Betænelighed i saa Henseende.

Mit Procenttal 40 refererede sig ikke til Smørret. Jeg har ikke haft Lejlighed til nærmere at undersøge det Spørgsmaal. Men jeg sagde ogsaa udtrykkelig, at Mælkeproduktionen efter Oplysninger fra forskellige Mejerier er dalet med 40 pCt. Ingen ved jo imidlertid noget om, hvad der kan ske i det Høstaar, vi nu staar lige overfor.

Maa jeg saa med Hensyn til Vareudvekslingen blot gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at selv med den Ligning, som der har været Tale om, erholdes jo et Kvantum til Vareudveksling, ganske vist mindre end Ministeren ønskede, men dog et Kvantum.

Ordføreren (N. Frederiksen): Den Uoverensstemmelse, der var til Stede indenfor Udvalget, og som har fundet Udtryk her i Salen, om, hvorvidt man skulde sikre gennem Ligning et saa stort Kvantum, at Vareudvekslingen kunde foregaa med større Sikkerhed, har givet Anledning til nogen Misforstaaelse, synes jeg, af dette Forslag og af, hvilke Produktionsvilkaar det vil medføre for det danske Landbrug. Der er ingen Tvivl om, at det meste afhænger af den Høst, vi gaar i Møde. Hvis vi faar en god Høst, hvad vi alle haaber, vil Ligningen indbringe næsten det fulde Kvantum, og saa vil der blive tilstrækkeligt til Smør- og Flæskeproduktion i et saadant Omfang, at Befolkningens Forsyning med disse Næringsmidler sikres. Hvis derimod Høsten bliver ringe, byder den formindskede Ligning, som nu foreslaas ved Ændringsforslaget, ikke den Sikkerhed for, at tilstrækkelige Kvanta til Brødforsyningen indgaar, og den byder ingen som helst Sikkerhed for, at Smør- og Flæskeproduktionen bliver tilstrækkelig. Jeg synes, at de, der har udtalt stor Bekymring for Befolkningens Forsyning med Smør og Flæsk, glemmer, at det, som kan anvendes i denne Produktion, maa blive her i Lan-